

steviet); de foreslaaede Summer til Præmier for Udbrudde af Dødsborrelarver og til Blodens Fremme ere blandt andre negtede, ligeledes flere Poster under den Conte, som angaaer Veterinair- og Landbohøjskolen, derimellem en Begjæring af 500 Rdl. til en Assistent ved den ambulatoiriske Klinik. — Tsjerning og J. N. Hansen have endelig besluttet sig til at indbringe et Forslag til Lov om Afhændelse af nogle Kirkers, Seminariesfondets samt det benificerede Bøndergods; dette Lovforslag er, naar Omraadet undtages, saa godt som eenslydende med det Forslag, som ifjor af de samme Folkethingsmænd indbragtes i Thinget og der fandt Bifald, ligesom det i det Hele fik en velvillig Modtagelse i Landstinget, og der er saaledes Grund til at antage, at det endelig vedtages, saameget mere som de foretagne Forandringer maae ansees som heldige. Offentlige Stiftelsers og privat Kirsegods er denne Gang holdt ube, og det Endste, der nu fornuftigvis kan vække Betænkelighed, er Sandsynligheden af, at man senere vil benytte Loven som et yderligere Argument for Taxations-systemets Overførelse paa det private Høstegods, saasnart der engang atter blive Tale om at afløse dette efter det Tvangsløvsforslag, som i flere Aar af de samme Mænd er bragt paa Bane i Folkethinget. At dette sidste Aar er holdt tilbage, er betegnende nok for de Mænds Politik, som saa at sige have gjort samme til deres Program; hvad skal man troe om Statsmænd, der siden den frie Forfatnings Indførelse have kæmpet for en Idee, og nu opgive den, netop som den stedfunde Regjeringsforandring har givet bedre Udsigt til dens Gennemførelse, end der nogensinde tidligere har været og maaskee i en lang Aarække paany vil aabne sig. — Leven angaaende de communale Valg i Kjøbstæderne er overgaaet til Landstinget, men der er neppe Udsigt til, at den her vil vedtages i uforandret Stillelse, saameget mere som Indenrigsministeren i flere Principspørgsmaal har vist en Eftergivenhed mod Folkethingets Majoritet, der vistnok ligesaa lidt har været nødvendig som beroligende med Hensyn til Ministerens Charakterfasthed; denne vigtige Sag vil derfor efter al Rimelighed kun tilendebringes, dersom Folkethinget senere vil indgaae paa væsentlige Modificationer. — De private Lovforslag om Erklærings Meddelelse til Ansøgere og Klager og om Forandring i Ovaalverlovgivningen have været til Iste Behandling, men det sidste toges tilbage af Forslagsstilleren, da Ministeren lovede at tage Sagen i sin Haand; det første vil formentlig i en af Justitsministeren forandret Form blive antaget af Folkethinget med stor Majoritet, og Spørgsmaalets Afgjærelse kommer saaledes til at beroe paa Landstingets Stemmegjoring. — Et af 2 kjøbenhavnske Folkethingsmænd indbragte Forslag til Lov angaaende Forbud imod Vorttagelse af Steen, Leer, Gruus og deslige paa Forstrande, negtedes Overgang til 2den Behandling, men Indenrigsministeren gav Løfte om at tage denne Sag under Overveielse og muligvis aabare selv at forelægge Lov desangaaende.

— Den slesvigiske Stændersforsamling har ligesom sidst valgt Provst Open fra Fehner til Præsident; til Vicepræsident er Hansen fra Grumby valgt med 25 Stemmer imod 14, og herved er Forsamlingens politiske Physiognomi meer end tilstrækkelig betegnet. — Regjeringen har forelagt en Snees forskjellige Lovudkast til Drøftelse og Vedtagelse, deriblandt flere af stor Betydning for den materielle Udvikling, saasom en ny Vejlovsforordning og fremfor Alt et Lovudkast om en fuldstændig Forandring af Pantebæsenet, hvis flette Ordning længe har været hæmmende paa Anbringelsen af Capitaler i slesvigiske Eienomme. — Et Lovforslag om Indførelsen af et nyt Vægtsystem tilsigter at ordne dette Forhold i Overensstemmelse med Kongeriget og Holstens Vægtsystem.

— Folkethingets Finantsudvalg har i Anledning af en Indstilling til Regjeringen fra det islandske Althing angaaende Forandring i Islands Forfatningsforhold, saaledes at Island kunde faae egen Administration, besluttende Folke-representation og øverste Domstol, udtalt, at det for Folkethingets Finantsudvalg er høist vanskeligt ja næsten umuligt at behandle de Forbinger, der for Island og i dette Lands Interesse stilles til Finantserne, og at det derfor maa antage det for heldigt, om den nuværende Afgjøvelsesmaade blev forandret.

Nuens politiske Nyheder.

Sverig og Norge.

Ved Studenterhøitiden den 13de Januar berørte Welshaven den Brydning, som i det nærværende Lieblit er opstaaet mellem Norge og en Deel af det svenske Folk, men udtalte tillige den Fortrøstning, at Broderaaenden vilde seire i denne Kamp.

Vor Landsmand, Professor Chr. Hansens Tegning til Storthingsbygningen har fundet meget Bifald for sin ædle og simple Stil; man har kun foreslaaet nogle Forandringer i Enkelthederne.

Digteren E. Bergman er bleven udnævnt til Lector i Latin paa Gymnasiet i Bisby.

Til det paatænkte Monument for Gustaf Vasa i Dalarna har Kongen isølge „Fæderlandet“ skænket et af ham selv udført Maleri, forestillende det Sted i Vesterdalarna, hvor Gustaf Vasa blev indhentet af de udbendte Skiløbere, der formaade ham til at sætte sig i Spidsen for Opstanden.

Frankrig.

For nogle Dage siden udtalte „Le Pays“ sig misbilligende om, at Gouverneuren i Grevskabet Nizza havde bortvist en fransk Journalist, der søgte at virke til Gavn for dette Lands Forening med Frankrig. „La Patrie“ af 22de Januar indeholder nu ogsaa en Artikel med Overskrift: Savoien's Taster, hvori dette Blad uforbeholdent forlanger Savoien's Indlemmelse, fordi Alperne ere Frankrigs naturlige Grændser, fordi Frankrigs Ret dertil blev anerkjendt af Europa i Aaret 1814, og fordi Historien og Politiken fordrer det ligesaa vel som Landets Sprog og Sæder. En sliq Udtalelse af to Kvinder, som med Bihed vides at blive inspirerede af den franske Regjering, beskrives i høi Grad den Formodning, at det franske Cabinet begynder sig den Tilbøielighed, der alt har aabenbaret sig i disse to piemontesiske Provindsler, til at forene sig med Frankrig. Til Gjengjæld derfor vil Frankrig tillade Piemont at indlemme Toscana, Hertugdømmerne og Legationerne i sit Territorium. Med Hensyn til England, der er mere tilbøieligt til at see Piemont udvidet, end et Kongerige Mellem-Italien oprettet, saa haaber man i Paris, at denne Betragtning i Forening med de med Handelscontracten forbundne Fordele skulle bevæge det til at iagttage en streng Neutralitet, hvis Savoien og Grevskabet Nizzas Befolkning skulde, med Cabinetet i Turin samtykke, udtale sig for at adskille sig fra Piemont, saa at Frankrig blev sat istand til at forelægge sine Grændser til Alperne.

I alle Frankrigs Departementer kaffastige Bladene sig næsten udelukkende med Regjerings nye statsøkonomiske Program. Medens Handelskammerne i Marseille, Lyon, Bordeaux og Besogne have voteret Keiseren Takadresser, affatte Fabrikkerne i Lille, Rouen og Amiens Betænkninger, for at bevæge Regjeringen til at vende om paa den alt betraaede Vej. Over fem hundrede Delegerede ere alt antagne til Paris for personlig at gjøre Keiseren Forsiklinger. De paaberbaade sig især det Løfte, Regjeringen for lovt Tid siden har afslagt, at den ikke vil foretage nogen Forandring i de bestaaende Lovlove uden en foregaaende Undersøgelse. Man antager, at Statskassen ved Modificationen af Lovloven vil tabe 100 Millioner Francs, men haaber dog, at den foregaaende Indførelse vil dække dette Tab, uden at man behøver at paalægge nye Skatter. „The Examiner“ oplyser nu, at Frankrig i Aaret 1858 indbrøgt til Storbritannien og Island Varer til en Værdi af 13,200,000 Ffr., medens dette Aage derimod udførte til Frankrig for 9,200,000 Ffrl.

Lord Cowley har i Løbet af denne Uge haft flere Gange Audients hos Keiseren. — Arago overdrog paa Tødsleiet sin Ven, Herr Baral, at udgive sine Værker. Han har nu fuldendt dette Hverv, idet han i det franske Academies Mode har overrakt det sjetende og sidste Bind af Aragos Værker. — Alexander Dumas, som for Lieblittet befinder sig i Mailand, underretter sine Venner om, at han agter at besøge Garibaldi, „for at gjøre hans Bekjendtskab og trykke hans Haand.“ — De fleste af Frankrigs Domstole have nys af Indenrigsministeren modtaget et Portrait i Legemsstørrelse af Napoleon III, for at ophænges i Retssalen. Alle Prefectboligerne og lignende offentlige Bygninger have modtaget den samme Gave.

Storbritannien og Irland.

Den 24de Januar aabnedes Parlamentet. Dronningen erklærede i Throntalen, at England havde modtaget en formelig Indbydelse til at deeltage i den paatænkte Congress af Frankrig og Sicilien, og havde modtaget den med den Erklæring, at det vilde fastholde det Princip, at der ikke maatte anvendes Magt for at paatvinge den italienske Nation en vis Regjering eller Forfatning. Congressen var udsat paa ubestemt Tid, men Dronningen vilde stedse bestræbe sig for at afvende enhver Indblanding med Vaabenmagt i Italiens indre Anliggender. Paastanden om, at Handelscontracten alt var underkrevet, viser sig at være ugrundet, da Dronningen siger: Med Frankrig er der indledt Underhandling om Udvikelse af begge Landes Handelskammer, for derved endmere at befæste den nære Alliances Baaud. Landets Forsvar var blevet forstærket ved de frivillige Corps, og i det forelagte Budget var der taget særdeles Hensyn til Forsvarsvæsenet. En Parlamentsreform paa et bredere Grundlag vilde blive forelagt.

I Overhuset foreslog Lord Grey at udtale en Dabel over, at Regjeringen uden Parlamentets Samtykke havde foretaget Expeditionen til China; i Underhuset, hvor Disraeli og Andre rettede forskellige Anæreb paa Throntalen, svarede Lord Palmerston, at Handelscontracten var afsluttet under Forbehold af Parlamentets Samtykke, og at der betræffende det italienske Spørgsmaal ikke var foreslaaet nogen Alliancescontract med Frankrig, ved hvilken enhver fremmed Intervention erklæres for „casus belli“. Italienernes Selvbestemmelse danner Grundlaget for Overenskomsten. Adressen antoges.

I et Reformmøde, som afholdtes i Manchester, holdt Bright en Tale, hvori han havde de Franskes Keiser til Skylden, og sagde blandt Andet: „Jeg, der ikke sætter stor Pris paa det, som Menestene kalde Berømmelse, jeg vover at paastaae, at hvis Keiseren gennemfører sin nye Handelspolitik, vil den Befjægnelse, der vil knytte sig til hans Navn, fordunkle den blodige Glands, som omgiver hans Dynastis Grundlægger.“

Reuters telegraphiske Bureau meddelede, at Handelscontracten ikke er underkrevet, fordi den skal undergaae visse Modificationer, sigtende til at berolige Frankrigs Industri-drivende.

„Morning Post“ af 21de Januar erklærer først, at Parlamentets Sammentrædelse synes at være en gunstig Leilighed til at oplyse om, hvilken Stilling nogle europæiske Magter indtage med Hensyn til det italienske Spørgsmaal; derpaa meddelede den, at der ikke vil blive afholdt nogen Congress, og endelig erklærer den, at Lierriq, Rom og Neapel kun kunne deeltage i en Congress med de samme Bølle, som de, hvormed en Forbryder fremstiller sig for Retten. I det Lieblit, der var tilveibragt Overensstemmelse mellem Frankrigs og Englands Politik, maae de absolutistiske Høffer have indseet, at enhver Discussion fra deres Side var forgjæves. Cardinal Antonelli og Grev Cavour kunne ikke tage Plads ved den samme Raadsforsamlings Bord; thi Grev Cavour kunde ikke have nogen anden Hensigt, naar han mødte ved en Congress, end at bibringe Cardinal Antonelli og hans System Dødsstøbet, men Hs. Eminence har, som Hr. About siger, ikke gjort sig den Uleilighed, at komme til Verden i saadan en Høverrede som Sonnino, for at lade sig stikke ihjel, men tvertimod i den modsatte Hensigt.

Ifølge „Athenæum“ har Cobden næsten mistet hele sin Formue, der var anbragt i amerikanske Jernbaneactier. Dette Tab er dog blevet gjenoprettet paa en smuk Maade, idet hans Venner i Løbet af nogle Dage have sammenskudt 40,000 Ffr. som de have skænket ham.

„The Examiner“ indeholder en meget interessant Artikel om Forbryderne i England, af hvilken vi meddele følgende Oplysninger: „Hendes Majestæts forbryderiske Underaatter i England og Wales udgjør isølge de officielle Lister 160,000 Individer, hvoraf omtrent en Femtedeel befinder sig i Fængsel, medens Resten er paa fri Fod og virker i deres usovlige Kalb. Ifølge de mest moderate Beregninger berøver enhver Forbryder Samfundet omtrent 75 Ffr. om Aaret, og de 135,000 Gavtyve, der streife om, plyndre altsaa Publicum for herved 10,000,000 Ffr. Tyvene koste saaledes England mere end Flaaden og dobbelt saameget, som de Fattige koste os. Naar vi kunde see vort Vindrag i Form af en Skat, vilde Tyve-skatten for England og Wales omtrent udgjøre tolv Shilling og sex Pence pr. Individ. Hundrede og tyve stikkelige Folk maae ernære en Tyv. Politimagten daames af 20,250 Personer, hvoraf 16,000 ere Constabler, saa at der altsaa er en Constabel for hver tvende Forbryder. Politiet koster herved halvaanden Million, saa at Udgiften for enhver Politibetjent omtrent er ligesaa stor, som enhver Forbryders Nov. Ifjor om de stikkelige Folk klage over de høie Skatter, saaledes gaar det ogsaa Tyvene, og Halerne ere deres Statteopkrævere. Man mener, at der findes tre tusind Halere — een for hver tre og halvtredstidstyvende Tyv. De give sjældent over 50 pCt. af Kosternes virkelige Værdi, og man har Exemplar paa, at de kun give et Par Pund for Uvæler af stor Værdi. Ingen Samfundsclasse er i den Grad udsat for Bedrageri, som Tyvene. Saaledes som de behandle Andre, saaledes behandler man ogsaa dem.

Endskland.

„Hamburger Nachrichten“ lader sig tilskrive fra Wien, at det maa ansees som afgjort, at Preussen og Rusland have udtalt sig bestemt imod Savoien's og Grevskabet Nizzas Afslaaelse til Frankrig, og at de ikke have undladt at gjøre det engelske Cabinet bekendt med deres Lustuekler.

Regjeringen skal af Sparommelighedshensyn have ifinde at ophæve Universitetet i Grätz; denne Forholdsregel har vakt overordentlig stor Misfornøjelse.

„Wiener Zeitung“ benægter Efterretningen om, at Verona er sat i Besættingsstilstand.

Italien.

Udsigterne for Italien begynde at blive lysere. Grev Cavour's Gjenvalg som Premierminister i Turin vækker grundet Haab om, at hvad der endnu staaer tilbage, vil blive fuldbragt i Samklang med det Princip, der hidtil har seiret. Hvad der fremfor Alt har gjort denne mærkværdige Mand stiftet til at indtage en saa fremragende Plads i den største og hæderligste politiske Omvæltning i vort Aarhundrede, er den saa høist sjældne Forening af constitutionel Moderation med revolutionair Dristighed. Han er netop den Mand, som Lieblittet har Brug for, stiftet til at fremskalde Stormen og endnu mere stiftet til at beherske den. Medens han nærer en Demokratis varme og indertlige Sympathi med Folket, er han tillige Lovens og en regelmæssig Regjerings anjorte Tilhænger; medens han torbuer ligesaa stærkt mod Absolutismen som den voldsamste Folketribun, tjener han ligesaa trofast det lovlige Monarchi, som han alt saa ofte har ledet mellem Skjærene, og i hvis Raad han atter indtager sit Sæde for ikke blot at bringe det, men tillige hele Italiens store Sag, i Haven.

Det første Skridt, som Ministeriet Cavour har foretaget, er at anmode Kongen om at opløse det tidligere Deputeret-kammer. Paa samme Tid skulle nye Valglister forfattede af de tidligere Communalbestyrelser, og det nye Parlament, hvortil Hertugdømmene og Romagna neppe undlade at sende Deputerede, vil snarest muligt blive sammenkaldt.

Jøvrigt ere alle Efterretninger fra Italien overensstemmende dert, at Gjæringen tiltager paa alle Punkter. I Neapel finder der en Ministererise Sted, fordi Kongen ufortøvet vilde lade sin Armeeykke ind i Kirkestaten. Paven foregger af al Magt sin Armeey og hverver efter en stor Maaletof, og Benedig indtager en saa fjendtlig Holdning ligeoverfor Lierriq, at man i Wien synes at være forberedt paa en ny Kamp, om end ikke for at hjælpe Pavestolen og de affatte Dynastier